

Provision of Arts and Craft Activities Leftover Materials to Promote the Attention of Young Children

Suttikhun Kucharo¹, Pattamavadi Lehmongkol² and Chalatip Samahito³

¹Graduate student, Major Early Childhood Education, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

²Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

E-mail: suttikhun.k@ku.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1146-8378>

Corresponding author e-mail: fedupdl@ku.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-7923-051X>

Corresponding author e-mail: chalatip.s@ku.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5312-0562>

Received 19/07/2024

Revised 22/07/2024

Accepted 25/08/2024

Abstract

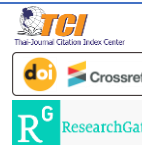
Background and objectives: organizing art activities is an effective form of the learning experience. Interesting for children and is consistent with the guidelines for developing attention and focus skills. By performing activities Then complete the activities according to the goals you set. The purpose of this research was to study the effectiveness index of organizing art activities using waste materials to promote the attention and concentration of early childhood children and to compare the attention and concentration of early childhood children before and after organizing art activities using waste materials.

Research method: The target group is 25 preschool children, male and female, aged 3–4 years, who are studying in the first year of kindergarten. The tools used include 1. A plan for organizing art activities using leftover materials to promote attentive and focused behavior in early childhood children 2. Observation model for the attentive and focused behavior of early childhood children. Data was analyzed by determining the effectiveness index, mean, and standard deviation.

Research results: (1) The effectiveness index of the art activity plan using waste materials to promote attentiveness of early childhood children is equal to 0.7307, indicating that early childhood children have increased attentiveness skills. Representing 73.07 percent (2) early childhood children had a higher mean of attentiveness and concentration skills after the experiment ($\mu = 23.64$, good quality level) than the experiment ($\mu = 14.52$, fair quality level), reflecting the belief that the organization of art activities by Use leftover materials Can be used to promote concentration in early childhood children.

Conclusion: The research found that early childhood children who received art activities using waste materials have average skills. Paying attention after organizing activities. It is at a better level ($\mu = 23.64$, $\sigma = 0.95$) than before organizing the activity ($\mu = 14.52$, $\sigma = 1.12$). Therefore, organizing art activities using leftover materials. As a result, early childhood children developed

attentiveness and concentration skills up to 73.07 percent. It is believed that this activity plan is an effective option for promoting attentiveness in early childhood and has a statistically significant effect on the effectiveness index.

Keywords: Arts and craft activities; Left over materials

การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

สุทธิคุณ กุชร¹, ปัทมาวดี เลห์มงคล² และ ชลาธิป สมาหิโต³

¹นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ เป็นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ น่าสนใจสำหรับเด็ก และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อ โดยการลงมือปฏิบัติกิจกรรม แล้วทำกิจกรรมให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยและเพื่อเปรียบเทียบการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุ 3 - 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย: (1) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 0.7307 แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีทักษะการใส่ใจจดจ่อเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.07 (2) เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยทักษะการใส่ใจจดจ่อหลังการทดลอง ($\mu = 23.64$ ระดับคุณภาพดี) สูงกว่าการทดลอง ($\mu = 14.52$ ระดับคุณภาพพอใช้) สะท้อนให้เชื่อว่าการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยได้

สรุปผล: การวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ มีค่าเฉลี่ยทักษะ การใส่ใจจดจ่อหลังการจัดกิจกรรมฯ อยู่ในระดับดี ($\mu = 23.64$, $\sigma = 0.95$) มากกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมฯ ($\mu = 14.52$, $\sigma = 1.12$) ดังนั้น การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ ส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 73.07 ทำให้เชื่อว่าแผนการจัดกิจกรรมนี้เป็นทางเลือกที่มีประสิทธิภาพในส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยและมีผลสำคัญทางสถิติดัชนีประสิทธิผล

คำสำคัญ : กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์; วัสดุเหลือใช้

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม ยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติเน้นการพัฒนาศักยภาพเด็กให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความรู้พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสมรรถนะขีดความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน และสามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ รวมทั้งมีทักษะทางสมอง (Executive Functions: EF) คือ กระบวนการทางความคิด "สมองส่วนหน้า" ที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และการกระทำเป็นความสามารถของสมองที่ใช้บริหารจัดการชีวิตในเรื่องต่าง ๆ ที่ช่วยให้สามารถตั้งเป้าหมายในชีวิต รู้จักการวางแผน มีความมุ่งมั่น

ใส่ใจจดจำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ ทักษะดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องใช้และมีผลต่อความสำเร็จในชีวิต ทั้งการทำงาน การเรียน และการใช้ชีวิต (นวลจันทร์ จุฑาภักติกุล, 2560) การใส่ใจจดจ่อ (Attention) ก็เป็นหนึ่งในองค์ประกอบในทักษะทางสมองที่มีความจำเป็นกับเด็กปฐมวัย และต้องได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะถ้าเด็กขาดทักษะในการใส่ใจจดจ่อแล้ว หากมีสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นสิ่งเร้าจากภายนอกหรือสิ่งเร้าจากภายในตนเอง เด็กก็จะวอกแวก สนใจสิ่งอื่น ฟุ้งซ่าน หุนหันพลันแล่น ไม่มีสมาธิในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่สามารถที่จะจดจ่อตั้งใจทำสิ่งใดให้สำเร็จได้

ผลรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองสูง เหลือม ตำบลหนองสูงเหลื่อม อำเภอมะนังนครปฐม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2565 จากการได้สังเกตพฤติกรรมของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ขณะที่ครูสอน พบว่า ร้อยละ 60 มีอาการอยู่นิ่งๆ ไม่มีความตั้งใจ ไม่มีสมาธิ วอกแวก วู่วาม และไม่สามารถใส่ใจจดจ่ออะไรได้นาน พฤติกรรมดังกล่าวนี้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอย่างเร่งด่วน

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมทักษะการใส่ใจจดจ่อในเด็กปฐมวัย จึงได้หาแนวทางเสริมสร้างผ่านทางกิจกรรมศิลปะ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เด็กให้ความสนใจและอยู่ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาเด็กได้ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเด็กทุกคนต้องการแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกออกจากจินตนาการสู่งานศิลปะอย่างมีความสุข เมื่อเด็กได้ลงมือทำกิจกรรมแล้วจะช่วยส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ ใส่ใจจดจ่อในกิจกรรมยาวนานขึ้น

ศิลปะประดิษฐ์ เป็นอีกแขนงหนึ่งของศิลปะ โดยกิจกรรมจะให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติผลงานการประดิษฐ์ด้วยตนเอง สร้างเสริมให้เด็กมีความใส่ใจจดจ่อ มุ่งมั่นตั้งใจทำงานอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จ อีกทั้งช่วยเสริมสร้างพัฒนาการในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้ลงมือกระทำ เนื่องด้วยเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่ การทำงานประสานกันระหว่างมือกับตา ตลอดจนส่งเสริมจินตนาการประดิษฐ์คิดค้นในรูปแบบต่างๆ ทั้งในแง่รูปทรง สี วิธีการ และเนื้อหาต่างๆ ให้ปรากฏขึ้น เป็นการส่งเสริมการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ให้สวยงาม น่าสนใจ และมีผลไปสู่การใช้ประโยชน์ ในโอกาสต่างๆ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2539) ตลอดจนทำให้เด็กเกิดสุนทรียะในการร่วมกิจกรรม จึงนำไปสู่การพัฒนาเป็นงานวิจัย โดยงานวิจัยนี้จะเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย รวมถึงศึกษาผลจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวที่จะสนับสนุนให้เด็กปฐมวัย เกิดพัฒนาการที่ดีตามวัยจนพร้อมในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วิรุณ ตั้งเจริญ (2539) กล่าวถึงความหมายของงานศิลปะประดิษฐ์ว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้สึนึกคิด และจินตนาการการประดิษฐ์คิดค้นศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ ประดิษฐ์คิดค้น ทั้งในแง่รูปทรง สี วิธีการ และเนื้อหา ต่างๆ ให้ปรากฏขึ้นเป็นการส่งเสริมการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ให้สวยงามน่าสนใจและมีผลไปสู่การใช้ประโยชน์ใน โอกาสต่าง ๆ

การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์สำหรับเด็กปฐมวัย มีเป้าหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในเรื่องพื้นฐานของ โครงสร้าง รูปร่าง ฝึกฝนทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมือกับตาให้สัมพันธ์กันและให้เกิดความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อ มือทั้งสองมากขึ้น เพื่อให้เป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยจึงแบ่งประเภทของวัสดุออกเป็น 2 ประเภทคือ วัสดุจาก ธรรมชาติและวัสดุเหลือใช้ (สิริพรรณ ตันติรัตน์ไพศาล, 2545) วัสดุจากธรรมชาติ ได้แก่ วัสดุที่มีหรือเกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ บางชนิดหาได้ง่ายและมีอยู่ทั่วไป เช่น ใบไม้ ก้อนหิน ดอกไม้ ดิน ขี้เลื่อย กิ่งไม้ ทราย ไม้ไผ่ เมล็ดพืช เปลือกหอย เปลือกปลา ขนนก ฯลฯ วัสดุเหลือใช้ ได้แก่ วัสดุทุกชนิดทุกประเภทซึ่งสามารถนำกลับมาประยุกต์ใช้ให้ เกิดประโยชน์ได้อีกมากมายหลายรูปแบบ การนำวัสดุเหลือใช้มาประดิษฐ์ จำเป็นต้องเข้าใจถึงคุณสมบัติของวัสดุ แต่ละชนิด เพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม สวยงามตรงกับคุณสมบัติของวัสดุ ซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงด้าน ประโยชน์ใช้สอย และการเก็บรักษาไปพร้อมกันด้วย วิธีสร้างสรรค์ศิลปะประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ ไม่มีวิธีใดวิธี หนึ่งเฉพาะ สามารถสร้างสรรค์ได้หลายวิธี หลายรูปแบบ ไม่มีกำหนดแน่นอน ขึ้นอยู่กับการออกแบบและ กระบวนการประดิษฐ์ของผู้ประดิษฐ์ เช่น การนำเศษผ้าที่เหลือมาเย็บรวมๆกัน เป็นผ้าเช็ดเท้า การนำเอาเศษหนัง มาทำเป็นพวงกุญแจหรือกระเป๋าใส่เศษสตางค์ การนำกล่องนมมาทำเป็นที่ใส่ปากกาดินสอ เป็นต้น

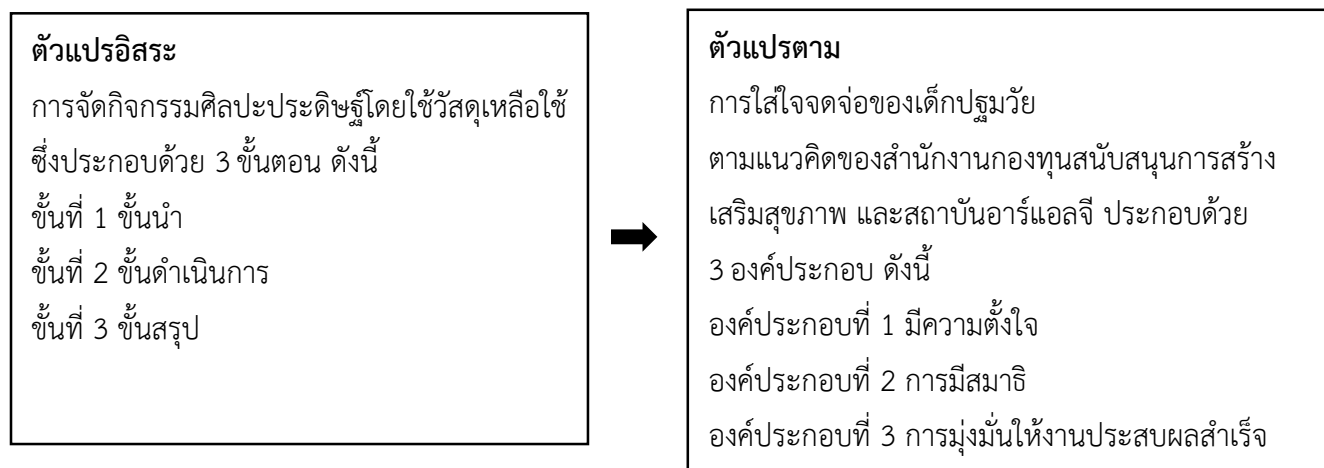
งานศิลปะประดิษฐ์เป็นงานส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการของการใช้มือและสมองไปพร้อมๆ กัน โดยมุ่งเน้นและ สนับสนุนให้เกิดการทดลอง ค้นคว้า เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามความถนัดของ แต่ ละคน ประโยชน์ของศิลปะประดิษฐ์ มีทั้งด้านสมองและร่างกาย เริ่มจากรู้จักคิด รู้จักทำความเข้าใจ รู้จักวางแผน งาน ฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ มีความฉลาด รอบรู้ เข้าใจถึงปัญหาและวิธีแก้ไข แล้วนำมาพัฒนาเป็นความรู้ และทำจนเกิดความชำนาญ เมื่อมีความชำนาญ ก็สามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว รู้จักเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ได้ ตรงกับความต้องการ สามารถคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ และถ่ายทอดความคิดจินตนาการ เป็นผลงานประดิษฐ์ได้อย่าง ต่อเนื่อง

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน สถาบันอาร์แอลจี (2561) กล่าวว่า การใส่ใจ จดจ่อ (attention) ความสามารถในการรักษาความตื่นตัวรักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควร เพื่อให้ตนเอง บรรลุในสิ่งที่ต้องการจะทำให้สำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสมตามวัยและความ ยากง่ายของกิจกรรมนั้น การใส่ใจจดจ่อมุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยไม่วกแวก วรสิทธิ์ ศิริพรพาณิชย์ (2556) กล่าวว่า การใส่ใจจดจ่อเป็นกระบวนการของสมองที่มีความซับซ้อน มีแบบแผนเป็น ลำดับขั้นตอน (attention process) แบ่งออกเป็น 2 คำคือ การใส่ใจ (Attention) ในเด็กชั้นนารีเคมบริดจ์ของ อเมริกา หมายถึง "การให้เวลาหรือความตั้งใจที่ทันท่วงทีให้กับใครบางคนหรือบางสิ่ง เพราะว่าท่านเห็นว่าเขาคณ นั้นหรือสิ่งนั้นมีความสำคัญ การแสดงความใส่ใจ และการจดจ่อ (Concentration) คือความมุ่งมั่นอยู่กับเรื่องใดเรื่อง หนึ่งตามช่วงเวลา

วิธีการประเมินการใส่ใจจดจ่อนั้น ต้องใช้ทั้งความพยายามและเวลา การสังเกตพฤติกรรม การทำงานอย่าง ตั้งใจ งานที่สำเร็จ-งานที่ไม่สำเร็จ สถาบันอาร์แอลจี (2561) กล่าวว่า การฟังนิทาน ตัวต่อ วาดภาพ จะช่วยให้เด็ก

เกิดสมาธิจดจ่อ ซึ่งการใส่ใจจดจ่อ (Focus/Attention) คือความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความจะทำให้สำเร็จด้วยความ จดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสมตามวัยและความยากง่ายของกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจจะประเมินได้จาก การทำกิจกรรมได้ทั้ง 2 แบบ ได้แก่ การทำกิจกรรมเดี่ยว คือ กิจกรรมที่จะต้องทำคนเดียว รับผิดชอบคนเดียวให้ผลงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง มีการสนใจหรือจดจ่ออยู่กับงานนั้น และการทำกิจกรรมกลุ่ม คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันและต้องพึ่งพากันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือปฏิบัติงานให้เสร็จสมบูรณ์ อารีย์ ชูมณี (2560) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มไว้ว่าหมายถึงกระบวนการที่สมาชิกภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างอิสระและทุกคน มีบทบาทหน้าที่ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรมนั้นเป็นชุดของกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มได้ผลงานอันเดียวกันและจากการที่ได้ผลงานนั้นทำให้สมาชิกทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะคล้ายกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุ 3 - 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองงูเหลือม ตำบลหนองงูเหลือม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย
ขั้นตอนการสร้างแผนมีดังนี้

2.1.1 ศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 โดยนำแนวทางการจัดประสบการณ์
สาระการเรียนรู้ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์

2.1.2 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของ
เด็กปฐมวัย จำนวน 24 แผน สำหรับการจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 3 วัน ในวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ ช่วงคาบกิจกรรม
ศิลปะสร้างสรรค์ เวลา 09.10 น. - 10:50 น ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านของการใส่ใจจดจ่อ ได้แก่ มี
ความตั้งใจ การมีสมาธิ และการมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จ

2.1.3 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็ก
ปฐมวัยเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่
ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ตั้งชื่อแผนเป็นกิจกรรมที่
ชัดเจนไปว่าให้เด็กลงมือทำอะไร ในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์ต้องชี้แจงให้เด็กทราบว่าประดิษฐ์
ชิ้นงานอะไร มีจุดประสงค์อะไร

2.1.4 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของ
เด็กปฐมวัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน

2.1.5 นำร่างแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ ไปใช้กับเด็กวัยอนุบาล อายุ 3 - 4
ปี ที่ไม่ใช้กลุ่มเป้าหมาย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองสูงเหลื่อม อำเภอมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 10
คน จากนั้นแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตมีดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย คู่มือหลักสูตรการศึกษา
ปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการทำแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

2.2.2 จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านมี
ความตั้งใจ จำนวน 3 ข้อ ด้านการมีสมาธิ จำนวน 3 ข้อ ด้านการมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จ จำนวน 3 ข้อ รวม
ทั้งหมด 9 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวม 27 คะแนน และแบ่งระดับคุณภาพ ดังนี้ คะแนน 1 - 9 คะแนน การแปลผล
คือ ทักษะการใส่ใจจดจ่ออยู่ระดับที่ต้องส่งเสริม คะแนน 10 - 19 คะแนน การแปลผลคือ ทักษะการใส่ใจจดจ่ออยู่
ระดับที่พอใช้ คะแนน 20 - 27 คะแนน การแปลผลคือ ทักษะการใส่ใจจดจ่ออยู่ในระดับดี

2.2.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
เพื่อประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเนื้อหา พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง
1.00 อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับแก้รายการพฤติกรรมที่ประเมินควรแสดงถึง
พฤติกรรมที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือ

2.1.4 ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทุก
ท่าน เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินก่อนการทดลอง (pretest) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ผู้ศึกษาทำการทดสอบเป็นรายบุคคลด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาทดสอบก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์

3.2 ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการทดลองตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ช่วงคาบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เวลา 09.10 น. – 09.50 น. วันละ 40 นาที จำนวน 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 24 วัน โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้กับเด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายช่วงเปิดภาคเรียน

3.3 เมื่อดำเนินการทดลองครบทั้ง 8 สัปดาห์แล้ว ผู้วิจัยทำการประเมินหลังการทดลอง (posttest) ด้วยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยชุดเดิม โดยผู้วิจัยทำการประเมินเป็นรายบุคคล 3.4 นำผลคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยไปวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

จำนวนเด็กปฐมวัย	คะแนนเต็ม	ผลการจัดกิจกรรม		ดัชนีประสิทธิผล
		ก่อนการจัดกิจกรรม	หลังการจัดกิจกรรม	
25	27	363	591	0.7307

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7307 แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีทักษะการใส่ใจจดจ่อเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.07 จึงเชื่อได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น

2. ทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้

กลุ่มเป้าหมาย	n	คะแนนเต็ม	μ	ระดับคุณภาพ	σ
ก่อนการจัดกิจกรรม	25	27	14.52	พอใช้	1.12
หลังการจัดกิจกรรม	25	27	23.64	ดี	0.95

จากตารางที่ 2 พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ มีค่าเฉลี่ยทักษะการใส่ใจจดจ่อหลังการจัดกิจกรรมฯ อยู่ในระดับดี ($\mu = 23.64$, $\sigma = 0.95$) มากกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมฯ ($\mu = 14.52$, $\sigma = 1.12$)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เป็นรายด้าน

ทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	n	μ	σ
ด้านมีความตั้งใจ			
ก่อนการจัดกิจกรรม	25	1.66	0.47
หลังการจัดกิจกรรม	25	2.57	0.49
ด้านการมีสมาธิ			
ก่อนการจัดกิจกรรม	25	1.89	0.31
หลังการจัดกิจกรรม	25	2.81	0.39
ด้านการมุ่งมั่นให้งานประสบผลสำเร็จ			
ก่อนการจัดกิจกรรม	25	1.28	0.45
หลังการจัดกิจกรรม	25	2.49	0.50

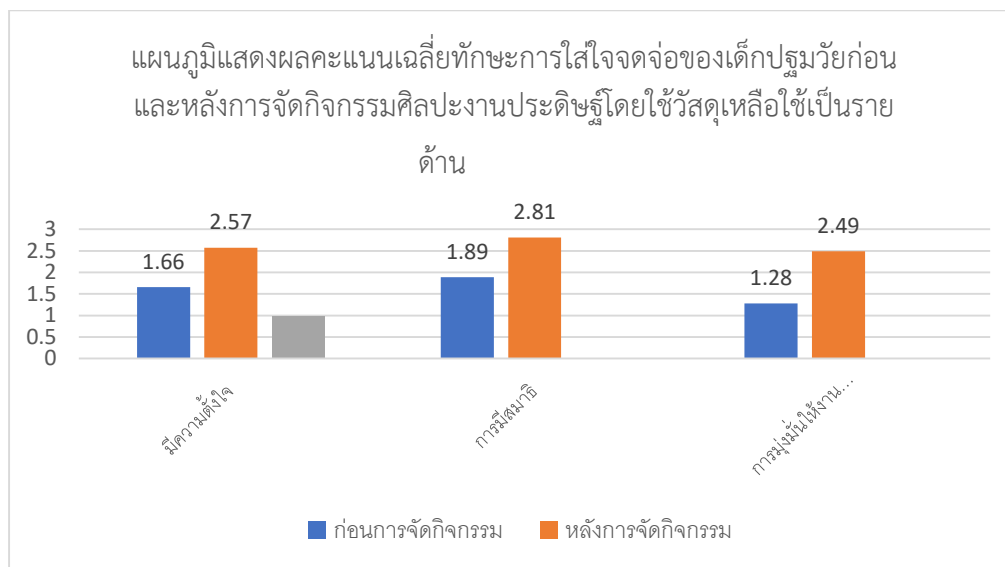
จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยทักษะการใส่ใจจดจ่อหลังการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการมีสมาธิ ($\mu = 2.81$, $\sigma = 0.39$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ด้านมีความตั้งใจ ($\mu = 2.57$, $\sigma = 0.49$) และด้านการมุ่งมั่นให้งานประสบผลสำเร็จ ($\mu = 2.49$, $\sigma = 0.50$) ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยพบว่า ในสัปดาห์แรกๆ ของการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย เด็กยังไม่สามารถแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีการใส่ใจจดจ่อ และยังไม่สามารถทำตามขั้นตอนในการทำกิจกรรมได้ เช่น เด็กบางคน

ยังพูดคุย หยอกล้อหรือเล่นกับเพื่อนระหว่างที่ครูสอนหน้าชั้นเรียน แต่เมื่อเด็กได้ทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 8 สัปดาห์ เด็กได้มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงทักษะการใส่ใจจดจ่อเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เช่น เด็กสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างต่อเนื่อง ไม่แสดงพฤติกรรมวอกแวกหรือสนใจสิ่งเร้าอื่นๆ มีความตั้งใจ ไม่ฟุ้งซ่าน มีสมาธิในการทำงาน และมุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเด็กได้ทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเองได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ อย่างมีความสุข สนุกสนาน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการใส่ใจจดจ่อหลังการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการมีสมาธิ ($\mu = 2.81$, $\sigma = 0.39$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ด้านมีความตั้งใจ ($\mu = 2.57$, $\sigma = 0.49$) และด้านการมุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ ($\mu = 2.49$, $\sigma = 0.50$) ตามลำดับ กรอบกับผลค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยเท่ากับ 0.73 แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีทักษะการใส่ใจจดจ่อเพิ่มขึ้น จากการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 73.07 จึงเชื่อได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นอภิปรายดังนี้

1. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 0.7307 เป็นเพราะการจัดกิจกรรมศิลปะงานประดิษฐ์ช่วยกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในทักษะการใส่ใจ จดจ่อ ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การทำงานเป็นกระบวนการหรือขั้นตอน และเมื่อสร้างสรรค์งานประดิษฐ์เสร็จแล้วยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นนำ เป็นสร้างความสนใจและนำเข้าสู่กิจกรรมด้วยวิธีต่างๆ เช่น การเล่านิทาน การเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง การทอเบทกลอนคำคล้องจอง ฯลฯ ตลอดจนกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงการเรียนรู้หรือประสบการณ์

เดิมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม เพื่อให้เด็กได้เห็นความสัมพันธ์ของการเรียนรู้สิ่งใหม่กับสิ่งที่รู้มาก่อน ทำให้การเรียนรู้สิ่งใหม่ประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น ซึ่งทำได้โดยการพูดคุย สนทนา การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการทบทวนประสบการณ์เดิมของเด็ก โดยในช่วงสัปดาห์แรกของการจัดกิจกรรม เด็กจะตอบคำถามครูได้เพียงในบางข้อและบางคน เช่น เมื่อถามถึง ไม้ไผ่สกริมที่เด็กได้นำมาทำกิจกรรมจากที่บ้าน เด็กจะตอบได้เพียงว่าเป็นไม้ที่เหลือจากการทานไอศกรีมหมด แต่หากถามถึงการใช้ประโยชน์จากไม้ไผ่สกริม จะมีเพียงบางคนที่ตอบได้ เช่น เคยเห็นคุณพ่อนำไปแปะติดเป็นกรอบรูป เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้พยายามกระตุ้นโดยใช้คำถามและสื่ออื่นๆเพิ่มเติม เพื่อที่จะช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของเด็กให้สัมพันธ์กับกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ และนำไปสู่การเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ ในภายหลังเด็กจึงสามารถรับรู้และเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็น ได้สัมผัส กับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่และเข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบาย

ขั้นตอนกิจกรรม เป็นการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรม โดยได้แบ่งการจัดกิจกรรมออกเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในชั้นเรียน เรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ เช่น ในสัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 20 กิจกรรมดอกไม้แสนสวย ครูได้พาเด็กออกไปสำรวจดอกไม้ชนิดต่างๆ ภายในบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และให้เด็กได้ร่วมมือกันเก็บดอกไม้เพื่อทำที่ร่วงหล่นบนพื้น บางคนเก็บได้มาก บางคนเก็บได้น้อย แล้วนำมารวมกัน เด็กๆช่วยกันคัดดอกไม้เพื่อทำแต่ละสีออกจากกันเป็นกองๆ เพื่อที่จะได้นำมาร้อยเป็นสร้อยคอดอกไม้ และเด็กบางคนทำเป็นพวงเล็กๆเป็นสร้อยข้อมือจากประสบการณ์เดิมที่มี เป็นต้น

ขั้นสรุป เป็นการนำเสนอและสนทนาเกี่ยวกับผลงานของเด็กหน้าชั้นเรียน โดยครูได้ใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กตอบและอธิบายถึงการใส่ใจจดจ่อในการปฏิบัติกิจกรรมของเด็กกว่า มีวัสดุอุปกรณ์ ขั้นตอนการประดิษฐ์ตั้งแต่เริ่มต้นอย่างไร สนทนาถึงการเปลี่ยนแปลงของวัสดุเหลือใช้ทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรม การนำผลงานที่ประดิษฐ์ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง มีความรู้สึกอย่างไรในการทำกิจกรรม เป็นต้น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการใส่ใจจดจ่อหลังการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยใช้วัสดุเหลือใช้ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการมีสมาธิ ($\mu = 2.81, \sigma = 0.39$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ด้านมีความตั้งใจ ($\mu = 2.57, \sigma = 0.49$) และด้านการมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จ ($\mu = 2.49, \sigma = 0.50$) ตามลำดับ โดยการจัดกิจกรรม ศิลปะประดิษฐ์ฯ ได้ส่งเสริมทักษะการใส่ใจจดจ่อในรูปแบบกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ทั้งในภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งเมื่อเด็กเกิดสมาธิในงานปฏิบัติกิจกรรมแล้ว จะลดความคิดฟุ้งซ่าน ลดการวอกแวก หุนหันพลันแล่น จดจ่ออยู่กับปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ซอทิพวรรณ พันธุ์แก้ว (2537) กล่าวว่า วิชาสมาธิคือ จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ การมีจิตใจจดจ่อมั่นคงอยู่กับสิ่งใด สิ่งหนึ่งเพื่อให้สิ่งที่ทำนั้นบรรลุผล ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของการเรียน หรือการเล่น ล้วนแล้วแต่ต้องใช้สมาธิ ถ้าเด็กมีสมาธิดีก็จะส่งผลต่อศักยภาพและส่งผลผลักดันให้กิจกรรมที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จ โดยแต่ละช่วงวัยก็จะมีสามารถในการจดจ่อที่แตกต่างกัน เด็ก 3 ปี มีสมาธิอยู่ได้ 5 นาที เด็ก 3 ปีขึ้นไปจะมีสมาธิอยู่ได้ 12 - 15 นาที จะเห็นได้ว่าเด็กปฐมวัยมีสมาธิค่อนข้างสั้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ให้กับเด็ก จะช่วยให้เด็กมีสมาธิ มีความสนใจ มีความตั้งใจมากขึ้นดังผลค่าเฉลี่ยด้านมีความตั้งใจอยู่ในลำดับที่ 2 กอปรกับเมื่อเด็กมีสมาธิ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ย่อมสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพและสถาบันอาร์แอลจี (2559) กล่าวว่า พฤติกรรมความจดจ่อใส่ใจ เป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้หรือทำงาน เด็กบางคนแม้จะมีระดับสติปัญญาฉลาดรอบรู้ แต่เมื่อขาดทักษะความสามารถในการจดจ่อ เมื่อมีสิ่งไม่พอใจเร้าภายนอก หรือจากสิ่งเร้าภายใน เด็กจะละความสนใจ ไม่สามารถจดจ่อทำงานต่อไปได้ หากเป็นเช่นนี้จะเป็นการยากที่เด็กจะทำงานใดๆ ให้สำเร็จได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนนำผลการวิจัยไปใช้ จำเป็นต้องศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์และการใช้วัสดุเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อที่จะได้นำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. หากเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนไม่มีประสบการณ์เดิมมาก่อน ควรมีสื่อประกอบการจัดกิจกรรมให้เด็กได้ชมเห็นภาพปรากฏขึ้นได้อย่างชัดเจน

3. ควรมีการบันทึกวิดิทัศน์ ที่แสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมขณะที่ดำเนินกิจกรรม เพื่อที่จะสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการสรุปและอภิปรายผลต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาการใช้กิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเคลื่อนไหวเข้าจังหวะ กิจกรรมดนตรี กิจกรรมสำรวจ เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

2. ควรมีการศึกษามูลของการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษากิจกรรมใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยกับตัวแปรอื่นที่น่าสนใจ เช่น ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะทางสังคม

เอกสารอ้างอิง

- ช่อทิพวรรณ พันธุ์แก้ว. (2537). *สมาธิเด็กสู่ความเป็นอัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ต้นธรรมสำนักพิมพ์.
- นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล, ปนัดดา ธนเศรษฐกร และ รพิน เลิศอาวีสดา. (2560). *การประชุมวิชาการการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ เรื่อง การประเมินพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร (EF) ในเด็กปฐมวัย ครั้งที่ 29*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล. (2560). *Executive Functions- EF กับความพร้อมทางการเรียนในเด็กปฐมวัย*. นครปฐม: ศูนย์วิจัยประสาทวิทยาศาสตร์สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล.
- วรสิทธิ์ ศิริพรพาณิชย์. (2556). การประเมินความตั้งใจจดจ่อโดยการตรวจคลื่นไฟฟ้าสมองและการประยุกต์ใช้ในเด็กที่เป็นโรคสมาธิสั้น. *วารสารการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 20 (1): 4-12.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2539). *ศิลปศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สถาบันอาร์แอลจี. (2559). *พัฒนาทักษะสมอง EF ด้วยการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: โอดี ออล ดิจิตอล พรินท์.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน RLG. (2561). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา ลาตพรว.
- สิริพรรณ ตันตรัตนไพศาล. (2545). *ศิลป์สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- อารีย์ ชุมณี. (2546). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนด้วยวิสตอร์ไลน์และการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์*. ปริญญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.